

den anden verdenskrig bistand til den franske modstandsbevægelse.

Jeg føler mig overbevist om, at hele den danske befolkning kan forenes med mig i ønsket om, at deres ægteskab må blive lykkeligt og harmonisk, og at de må blive til støtte for hinanden i deres fremtidige gerning.“

Den af statsministeren fremsatte udtalelse kunne ifølge forretningsordenen ikke uden tingets samtykke gøres til genstand for forhandling. Efter at udtalelsen var fremsat, tilbød formanden imidlertid — for så vidt der fra nogen side blev fremsat ønske derom — at stille forslag om, at tinget gav et sådant samtykke, jfr. forretningsordenens § 43. På formandens forespørgsel erklærede *Aksel Larsen* (SF), at han ønskede en sådan forhandling.

Det vedtoges derefter uden afstemning at sætte statsministerens udtalelse til forhandling efter reglerne om redegørelser i forretningsordenens § 19, stk. 4, dog således, at beslutning ville kunne træffes ved motiveret dagsorden.

Aksel Larsen meddelte derefter, at hans partis medlemmer med glæde gav tilslutning til, at regeringen i statsrådet godkendte kongens beslutning om at tillade tronfølgeren at indgå det nævnte ægteskab. Han tilsluttede sig helt de af statsministeren fremsatte ønsker for de vordende ægtefolk.

Han ønskede samtidig at bemærke, at dette ikke betød, at socialistisk folkeparti anså den monarkiske statsform for at være den eneste rigtige for Danmark, eller at den i al fremtid burde bestå.

Der var ikke andre, der begærede ordet.

Da der ikke var stillet forslag om motiveret dagsorden, tog formanden det som udtryk for, at tinget tog statsministerens redegørelse til efterretning.

Formanden udtalte i overensstemmelse hermed på folketingets vegne de bedste ønsker for det ægteskab, som tronfølgeren og grev *Henri de Laborde de Monpezat* agtede at indgå.
